

No 4803.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van W, wonende te Y, tegen de uitspraak, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Tilburg de dato 25 Juli 1930, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1925/1926;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot vernietiging der gegeven uitspraak en tot verwijzing der zaak naar den Raad van Beroep te Tilburg, ten einde haar, met inachtneming van 's-Hoogen Raads te geven arrest, verder te berechten en af te doen;

Overwegende dat belanghebbende, die voor het belastingjaar 1 Mei 1925 - 30 April 1926 was aangeslagen in de Inkomstenbelasting naar een zuiver inkomen van f 15.000, zich met een bezwaarschrift heeft gewend tot den Inspecteur der Directe Belastingen te V, die bij beschikking van 6 Augustus 1929 het zuiver inkomen heeft teruggebracht tot f. 10.000;

dat belanghebbende tegen deze beschikking is opgekomen bij den Raad van Beroep, bewerende, dat zijn zuiver inkomen niet meer dan f 4502.- had bedragen, waarop de Inspecteur heeft betoogd, dat het zuiver inkomen zeker meer dan f 10.000.- bedroeg, na vooraf te hebben beweerd, dat door belanghebbende niet de bij Hoofdstuk VIII der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 vereischte aangifte zou zijn gedaan, wiji 1^e. de belanghebbende zijne aangifte niet zou hebben onderteekend, en 2^e. hij geen summiere opgave zou hebben gedaan van de opbrengst der verschillende bronnen van inkomen, waar hij verzuimde als opbrengst van onroerend goed het genot van eigen woning aan te geven;

dat de Raad van Beroep in de bestreden uitspraak in de eerste plaats heeft vastgesteld, dat belanghebbende in zijne aangifte het genot van eigen woning niet heeft opgegeven, en na vervolgens te hebben beslist, dat het betoog, van

belanghebbende zijne aangifte niet zou hebben ondertekend, onjuist is, heeft overwogen:

“dat, afgezien van de vraag of appellants aangifte voldoet aan de wettelijke vereischten, appellant den Raad had behooren aannemelijke te maken, nu hij over 1924 geen zoodanige boekhouding had, dat daaruit het inkomen is op te maken, dat de aanslag naar een inkomen van f 10.000.- te hoog is”,

Waarop dan wordt beslist, dat belanghebbende daarin niet is geslaagd en het inkomen gesteld wordt op f 10.000.-, met toepassing van een kinderaftrek van f 600.-;

Overwegende dat tegen deze uitspraak is aangevoerd het navolgend middel van cassatie:

Schending of verkeerde toepassing van artikel 16 der Wet van 19 December 1914 (Staatsblad No 564), -hetgeen op zes nader in het beroepschrift in cassatie vermelde gronden wordt betoogd;

Overwegende ambtshalve:

dat de Raad van Beroep den bewijslast ten nadeele van den belanghebbende heeft omgekeerd, doch op gronden, die de uitspraak niet kunnen dragen;

dat toch van de beide gronden waarom volgens den Inspecteur de belanghebbende niet voldaan zou hebben aan zijne verplichting om de in Hoofdstuk VIII der Wet vereischte aangifte te doen, de Raad den eenen grond met juistheid heeft verworpen, terwijl omtrent den anderen niets anders is beslist, dan dat door belanghebbende het genot van zijn eigen woning niet is aangegeven;

dat dit feit zonder meer echter nog niet medebrengt, dat artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 toepasselijk is, daar het enkele feit, dat niet de inkomsten uit alle bronnen van inkomen in eene aangifte volledig zijn vermeld, geenszins steeds ten gevolge heeft, dat de belanghebbende geacht moet worden de vereischte aangifte niet te hebben gedaan;

dat dit toch afhankelijk is van omstandigheden, en bepaaldelijk van gewicht is welke beteekenis het niet vermelde inkomen heeft tegenover het totaal der inkomsten, wat ten deze niet is na te gaan, daar het bedrag der huurwaarde van de eigen woning niet in de uitspraak is vastgesteld;

dat voorts de omstandigheid, dat de belanghebbende geen boekhouding over 1924 had waaruit zijn inkomen is op te maken, nog niet ten gevolge heeft, dat hij den Raad aannemelijk heeft te maken, dat het door hem aangegeven inkomen van f 4000.- juist en het door den Inspecteur aangenomen inkomen van f 10.000.- onjuist is, daar een Inspecteur afwijkende van het aangegeven inkomensbedrag, de juistheid zijner afwijking heeft aannemelijk te maken, ook al is door den aangever geen voldoende boekhouding gehouden;

dat de bestreden uitspraak derhalve niet in stand kan blijven;

Vernietigt de bestreden uitspraak, en

Wijst de zaak terug naar den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Tilburg, ten einde in voltallige vergadering met inachtneming van dit arrest, verder te worden behandeld en beslist.

Gedaan bij de Heeren Segers, Vice-President, Jhr. Feith, Visser, Kirberger en Van Woudenberg Hamstra, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den zevenden Januari 1900 Een en Dertig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Somer.

Somer

Segers